

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

F 199
5

F

119

საბავშვო გამომცემლობა
2004/126
1988 30/14

ბობოს მურისა

მე

ლაქსი ი. გრიშაშვილისა

8-93:99 962.1-1

ქართული
ზიგლიოთეკა

199
65

გოგი დარბის აქეთ-იქით...
ფიქრობს: „ეს რა დამემართა!“
მაგრამ ბოლოს თავის ძალლი
ძლივს იპოვნა ბალის კართან.
მეგობრებიც დაინახა:
შალვა, ნუნუ, ნელლი, რეზო,
თამაშით და ჟრიამულით
ზიმზიმებდა მთელი ეზო.
„—მოდო, გოგი, ნუ გრცხვენია!
შეეგება კართან ნელლი—
შენი ძალლიც მოიყვანე,
რა კარგია, საყვარელი!“
ითამაშეს, იბურთავეს,
მოეწონათ ყველას ბავში
და ბოლოს კი გადასწყვიტეს,
რომ მიეღოთ ისიც ბაღში.

ადრიანად ადგა გოგი,
ტანთ ჩაიკვა მარდად, ხელად,
და სკოლაში მურიკოთი
ემზადება წასასვლელად.
„—მურა! მურა! მოდი აქა,
დავიბანოთ უნდა პირი,
დღეს ჩვენ ბაღში დაგვპატიყეს,
შევასრულოთ დანაპირი.
—დედი, სუფთა ხალათი მაქვს...
მომაწოდე ჩქარა... ჩქარა...
დღეს საბავშვო ბაღის გამგემ
ორივენი დაგვიბარა;
გადავწყვიტე, დედი, ახლა
აღარ ვიყო უსაქმურად!“
სთქვა და გოგიმ ბაღისაკენ
გააქანა თავის მურა.

შემოდგომამ ხის ფოთლები
ჩამოჰყარა ოქროს ფერად,
და ბავშვების მთელი გუნდი
შეესია ასაკრებად.
გოგი უკვე ბაღში არის,
ეხმარება ამხანაგებს,
მუშაობს და კუბიკებსა
ხან ანგრევს და ხან ალაგებს.
მურიაც კი ამუშავეს,
ზედ აჰკიდეს ფიჩხის კონა,
მაგრამ, ნურას უკაცრავად,
მურას ეს არ მოეწონა:
გამოეშვა ურემიდან,
ამჯობინა ყოფნა ცალკე,
მიატოვა სუყველანი
და მოჰკურცხლა შინისაკენ.

04036320
0027111030

Miss
Fuss

ზამთარია, და ბავშები
გამოსულან ყველა გარეთ.
რა თოვლია! ჰერი, ბიჭო,
იცელქეთ და გაიხარეთ!
მთელი ბაღი, მთელი ეზო
სპეტაკ თოვლით მოიფინა,
გოგამაც საგუნდაოდ
ნაადრევად მოირბინა;
გააკეთა თოვლის პაპა,
დაუყენა ძალღი გვერდით...
—გოგი! გოგი! სულ შენა გგავს...
აბა კარგად დააცქერდი!!
—რა კარგია გუნდაობა!
ახმაურდა ყველა ბავში;
ბიჭოს! ერთი თოვლის გუნდა
თვით მურასაც მოხვდა თავში!

გაზაფხულდა! არემარე
შეიმოსა მწვანე ფერით,
ჩვენს ბავშებსაც გაუჩინეს
სამუშაო შესაფერი.
ზოგი ბარავს, ზოგი სთესავს,
ზოგი უვლის თავის კვალსა,
და გოგიაც ბოსტანისთვის
ეზიდება კასრით წყალსა.
—გოგი, კმარა, ნუ გაგვწუწუე...
—დაანებე ონკანს თავი!
—ახლა ჩვენი ჯერი არის,
—კვალი გვრჩება მოსარწყავი!
გოგია კი უპასუხებს:
—როდის გწუწავთ, აბა, როდის?
აბა, ჩემი რა ბრალია:
გაზაფხულის წვიმა მოდის!

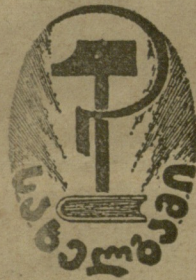

ცხელა! ცხელა! ჩვენს ბავშებსაც
ბალზე გული აუცრუვდათ...
ყველა სადღაც ეშურება,
ყველას სოფლად წასვლა უნდა.
„ჩვენს სოფელში,—ამბობს ნუნუ,—
ოხ, რამდენი იცის ხილი!“
რეზომ უთხრა: „მე კი მიყვარს
ჩიტუნების მოძახილი!“
გოგიამ სთქვა: „მეც ბებოსთან
გავემგზავრო უნდა მთებში,
იქ ყოველდღე მე და მურა
ვიბანავებთ მდინარეში!“
დაითხოვეს სუყველანი,
გაემგზავრა გოგიც სოფლად,—
რომ მოკეთდეს, გაიზარდოს
მშრომელ დედის მახარობლად.

3140353240
803290100330

შედგენილი ნ. უნაფაო უვილის
ნ. ლოკთქიფანიძის
და მ. კარგარეთელის - მიერ.

სახელები